

Van de hoofdredacteur

Advocaten publiceer!

Dat is zowel de kop op de cover als de laatste zin van het hoofdartikel. In het interview met prof. mr. Bernt Hugenholtz, directeur van het Instituut voor Informatierecht, roept hij de advocatuur op zich toch vooral te mengen in het wetenschappelijk discours en haar ruime kennis te delen. We hebben voldoende toe te voegen, aldus Hugenholtz.

Tegelijkertijd verklaart hij zich geen liefhebber van de moderne sociale publicatievormen zoals Twitter en Facebook. Ten aanzien van dit laatste lijkt hij zelfs een verbod te suggereren... Een goed verstaander concludeert: Hugenholtz wil geen geneuzel, inhoud en van wetenschappelijk niveau.

Dat lukt de advocaat echter lang niet altijd. Steeds vaker bedient hij zich van een al dan niet zakelijk Twitter-account. Nuance en inhoud zijn met Twitter in ieder geval een illusie, dus de afkeer van Hugenholtz is in dat licht wel te begrijpen. Kantoren begrijpen dat inmiddels ook en stellen noodgedwongen steeds vaker social media codes op, maar met deze ontwikkelingen is de vraag of de advocaat wel de openbaarheid moet zoeken actueler dan ooit.

En dat doen we. Massaal. Was een publiek optreden aanvankelijk nog voorbehouden aan ijdele strafrechtadvocaten, tegenwoordig kan 'de advocaat' overal opduiken. Onze mening wordt op prijs gesteld en velen van ons zijn niet te beroerd desnoods voor de roze PowNews-microfoon te verschijnen. Maar dat is riskant. Er wordt immers steeds vaker afstand genomen van voorzichtige advocatenstopwoorden als: 'in beginsel' en halfhartige voorbehouden van rechten. Sterker nog, er wordt nog wel eens een loopje genomen met het tuchtrecht. Een goede ontwikkeling? Ik betwijfel het.

Maar de advocatuurlijke uitingsdrang is divers. Zo manifesteren advocaten zich steeds vaker op een meer creatieve wijze. Zij beginnen bijvoorbeeld een parallelle carrière als schrijver of acteur. Zojuist lees ik dat Geert-Jan Knoops inmiddels alweer zijn derde thriller

heeft afgerond. Niks mis mee natuurlijk, althans: tuchtrechtelijk. Ik kan me voorstellen dat het gezinsleven bij dergelijke ambities nog wel eens te lijden heeft.

Conclusie: advocaten treden graag naar buiten, willen gezien worden en houden van schrijven. Dat geldt ook voor de ABB redactie. Wij publiceren met name omdat wij geïnteresseerd zijn in de mensen en verhalen binnen en rond de Amsterdamse Balie. In de rubriek The Founders valt te lezen dat ook ABB-founder Pieter van Regteren Altena nog altijd met plezier ons blad openslaat en zelfs wil meedenken over toekomstige rubrieken.

Die toekomst zal ik helaas niet meer actief meemaken. Na nog geen drie jaar heb ik besloten de focus van mijn eigen publicatiedrang te verleggen en de achtervolging op de tien ABB-jaren van Van Regteren Altena op te geven. Ik wil de redactie van harte bedanken voor een energerende tijd die bol stond van niet gehaalde deadlines, zenuwslopende gesprekken met persvoorlichters, en

ronkende e-mails van brakke borrelaars.

Het is dus met gemengde gevoelens dat ik het stokje overdraag aan Sophia van Vloten, die onlangs haar eigen kantoor is begonnen. En hoe anders kan dat kantoor heten dan SOPHIA ADVOCATUUR, gespecialiseerd in huurrecht en vastgoed, en vanzelfsprekend gemakkelijk te vinden op LinkedIn en Twitter. ■

Het was mij een genoegen.

Remco Klöters, hoofdredacteur ABB